

100975

HD 12/12-91
Kjell Mange
Bondevik — åpent
brev

Taxisjåfør i Aftenposten 8. desember om farlig arbeid: Overfallene har dessuten et annet fellestrekk — i ni av ti tilfeller har fargede personer vært inne i bildet. Kall det gjerne rasisme, men slik er det.

I mord og voldtekter er innvandrere med i flere tilfeller enn deres antall skulle tilsi. Kall det gjerne fremmedfrykt, Bondevik, men vær klar over at alminnelige menneskers betydelige skepsis overfor tredje verdens innvandrere ikke kan propaganderes bort med slagord og kampanjer. De ser selv.

Du har i ditt yrkesaktive liv som stortingsrepresentant hatt god betaling og kan neppe forestille deg hvordan det er å være arbeidsledig, leve på trygd og

gå på «sosialen», miste huset eller stå i sykehuskø, og være helt blakk. Samtidig se vilt fremmede mennesker bli hjulpet til hus og utstyr og trygder uten å ha betalt fem øre i skatt til stat eller kommune, sende barn på skole i hjemlandet, reise tilbake på ferie, få etter resten av familien etter gjenforeningsreglene. Se kvartaler forandres til fremmede verdensdeler. Lese om biskop som besøker imamen i moskeen og lukker øyne og øre når muslimske skolegutter pugger Koranen i naboværelset, og glemmer Koranens suverenitet over verdslig lov, norsk lov. En kristendoms-motstander.

I Welt am Sonntag 11. november skriver den jødiske forfatterinne Salcia Landmann bl.a. dette om flyktningepolitikk: — Og tilreisende fra fjernere regioner skulle man allereide ved grensen stille spørsmålet: Er det farlig for deg å være i ditt hjemland? Da skal vi betale billetten til et av ditt lands nabostater med et styre som passer for deg. Hvis du ikke er i fare hjemme, betaler vi reisen tilbake. I alle tilfeller hører du hjemme i din egen kulturkrets og ikke her. — Rasisme eller jødisk virkelighetssans?

Selv om folk er blitt skeptiske til profesjonelle politikere, må vi gå ut fra at ditt forslag om å øke antall kvoteflyktninger er godt ment. Men du bør heller arbeide for norskstøttet fristed for afrikanske politiske flyktninger i Afrika. F.eks. i Namibia eller Sør-Afrika som takk for alle de norske millionene som i årenes løp er gått dit. I Asia burde Pakistan kunne være et slikt norskstøttet fristed for alt hva Norge ha gjort for pakistanere i Norge.

Det første året er 80% av innvandrerne i Norge arbeidsledige. Etter ti år er det fremdeles 50%, ifølge Aslam Ahsan. De blir sosialklienter.

Dessuten kan du arbeide for at de ca. 10 milliarder som innvandrerne hvert år koster staten og kommunene, kommer inn ved en frivillig ekstra innvandrerskatt på de som er for stadig innvandring. Da vil du få anledning til å yte en betydelig personlig skjerv. Ord kan bli handling.

Det er et skritt alminnelige mennesker vil godta og skjønne. For nå er propagandapresset for innvandring blitt så stort at vanlige folk ikke tør si hva de føler. Et punkt på selvangivelsen om frivillig innvandrer-skatt ville fortelle våre blinde politikere hva folk virkelig mener om saken i en tid med stadig større sosial nød og pengemangel. Og flere arbeidsledige.

Anton Olstad